

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **M. B. pre prečin neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty** podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí 22. februára 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného M. B., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. P. K. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2010, sp. zn. 2To 261/10, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene z 28. mája 2010, sp. zn. 2T 237/2009, bol obvinený M. B. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

ako zamestnanec spoločnosti F. D., v pozícii vodiča kamiónovej dopravy, prostredníctvom debetnej platobnej karty č. X. spoločnosti F. D., ktorá mu bola zverená v súvislosti s výkonom povolania, dňa 31. marca 2009 v čase o 13.42 hod. v meste Z. z bankomatu VÚB banky a.s., nachádzajúcom sa v obchodnom dome Z., okres Z., bez súhlasu a vedomia majiteľa vykonal výber finančnej hotovosti vo výške 800 € pre svoju potrebu a takto získané finančné prostriedky si ponechal, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti F. D., IČO X. škodu vo výške 800 €.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Zároveň súd obvinenému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 800 €.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený B. proti prvostupňovému rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 26. augusta 2010 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a obvinenému M. B. uložil podľa § 219 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na dobu jedného roka.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený M. B., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. P. K., dovolanie, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania vyslovil presvedčenie, že oba konajúce súdy porušili zákon, keď jeho konanie právne posúdili ako prečin podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pretože nebola naplnená objektívna stránka tohto trestného činu. Platobná karta mu bola zverená majiteľom, aby ju užíval za účelom úhrady výdavkov, ktoré mu vznikali v súvislosti s výkonom práce a po ukončení výkonu práce obvinený majiteľovi platobnú kartu riadne vrátil.

Navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2010, sp. zn. 2To 261/2010, bol porušený zákon v ustanovení § 219 ods. 1 Trestného zákona, aby zrušil rozsudok krajského i okresného súdu a prikázal Okresnému súdu vo Zvolene, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene vo vyjadrení k podanému dovolaniu (č.l. 121) navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/

Trestného poriadku dovolanie dovolateľa M. B. odmietol. Zdôraznila, že z výpovede poškodeného vyplýva, že obvinený bol oboznámený s účelom, na ktorý môže platobnú kartu použiť a súhlas na výbery peňazí v hotovosti mu poškodeným nikdy nebol daný.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

V úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Dovolanie nie je preto možné chápať ako po neúspešnom odvolaní, ďalší opravný prostriedok, ktorým by boli podávané námietky oprávnenej osoby k skutkovým zisteniam alebo k výške uloženého trestu. Správne uvedenie dôvodu dovolania je podstatné, pretože limituje rozsah preskúmvacej povinnosti dovolacieho súdu.

Dovolacia námietka obvineného B. spočíva v tom, že skutok tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, bol nesprávne právne kvalifikovaný podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., pretože on platobnú kartu získal zákonným spôsobom – dal mu ju sám poškodený, majiteľ firmy, pre ktorú pracoval a po ukončení prác mu ju riadne vrátil.

Je nesporné, že obvinený M. B. získal platobnú kartu od poškodeného zákonným spôsobom, ani jeden z nich nepopiera skutočnosť, že poškodený obvinenému platobnú kartu zveril. Obaja sa vo svojich výpovediach zhodli aj na tom, že karta bola obvinenému zverená za účelom úhrady výdavkov, ktoré mu vznikali v súvislosti s výkonom práce, teda napr. na zaplatenie mýtného, nákup pohonných hmôt a podobne. Je tiež nepochybné, že obvinený po ukončení výkonu práce majiteľovi platobnú kartu riadne vrátil. Trestnosť konania obvineného však spočíva v tom, že bez súhlasu a vedomia majiteľa vykonal z platobnej karty výber finančnej hotovosti v sume 800 €, teda platobnú kartu neoprávnene použil na iný účel, než na aký mu bola zverená. Takto ustálený skutok bol teda správne právne kvalifikovaný. Prípadné

nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, pretože ako je uvedené vyššie, dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení a nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, preto bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. februára 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová